

Húsvét 7. vasárnapja

Mk 16,15–20

„Menjetek az egész világra...”

E történetben két dolog kapcsolódik össze: Jézus mennybemenetele és az úgynevezett nagy „missziós” parancs. Nehezíti a szövegmagyarázók helyzetét, hogy nagy valószínűséggel Márk evangéliuma a 16. fejezetének 8. versével befejeződött, és ez a zárlat csak 2. századi szövegből maradt ránk. De ha az egész Evangéliumot elemezzük, akkor észrevesszük, hogy ez a zárlat beleillik az evangélista teológiai elképzelésébe. Nem tudjuk, meddig folytatódott a feltámadást követő Jézus jelenések sora, de azt igen, hogy a tanítványok hitének megerősítésére szolgált.

Az evangélista Jézus mennybemenetelét a korábbi bibliai irodalom nyelvén írja le. A leglátványosabb jelenet Illés mennybemenetele (2Kirá. 2,11). A Márk-, Lukács-evangélium, valamint az Apostolok Cselekedetei egyaránt leírja Jézus mennybemenetelét, továbbá a Zsidóknak írt levél is utal rá. Ez a történet Jézus istenségének megnyilvánulása, kitűnő retorikai pont, alkalmat szolgáltat arra, hogy kinyilvánítsa az evangélista, hogy nem pusztán egy zsidó vallási újításról van szó, hanem az egész világra érvényes, mindenki számára fontos tanításról.

A keresztyén misszionárius új típusú ember. Nem elégszik meg azzal, hogy felismert egy új tanítást, hanem arról másokat is meg akar győzni, akiket Jézus követésére szólít fel. Az egész világ misszionálásának fontossága feltehetően nem a feltámadást követő azonnali felismerések közé tartozott. Jézus feltámadásának örömhírét sem közölték azonnal, még a zsidókkal sem, nem pedig a pogányokkal. Ha történetileg nézzük ezt a kérdést, akkor a pogány misszió a Szentlélek munkája, amelynek legértékesebb, leghatékonyabb eszköze Szent Pál apostol. Ennek a rövid szakasznak a hosszabb prózai kifejtése lesz az egész Apostolok Cselekedetei, amelyben fokozatosan figyelemmel kísérhetjük, milyen nehezen ismeri fel az egész Egyház az egyetemes misszió fontosságát. De egyben azzal is szembesülünk, hogy milyen nehéz a különböző embereknek úgy továbbítani az üzenetet, hogy egyformán értsék meg. Ezzel a problémával szinte naponta szembesülünk. A reklámok világában, ahol megváltó újdonságként hirdetnek minden új ter-

méket, nehéz hitelesen szólni a keresztény misszióról. Igaz, manapság sokkal inkább terméket, mint eszméket reklámoznak. A termékek ugyan közvetítenek egy eszmeiséget, de csak a költők vállalkoznak arra, hogy eszméket reklámozzanak. A kereszténység pedig inkább gyakorlat, mint költészet, ezért nem könnyű misszionálni és az Evangéliumot „reklámozni”.

A keresztény misszió második nehézsége is abból adódik, hogy az Egyház történetében rengeteg eszmét hirdettek úgy, mintha keresztény lett volna, pedig csak korabeli egyházi felfogás volt. Ezért nagyon könnyű lejáratni a keresztény missziót a múltban elkövetett bűnök felidézésével.

A keresztény misszió harmadik nehézsége multikulturális világból adódik. Nekünk ugyan fontos keresztény hitünk, elbizonytalanodunk, ha mások arra hivatkoznak, hogy még nagyon sok szép eszme van a világon. Az első keresztények másképp gondolkodtak: fokozatosan felismerték, valóban a világtörténelmet formálják, ha hirdetik az Evangéliumot.

Természetesen egyesek csak továbbadták, mások megpróbálták életre váltani. Ma már számunkra világos, keresztény misszionálásra csak hiteles keresztény egyéniség képes – aki előbb magának, majd a világnak hirdeti Jézus üzenetét. Aki maga is hiszi, hogy hitünk legyőzi a világot.

Az egységre meghívottak imája

Megváltó Krisztusunk! Egységre hívtál minket, mint ahogy te is egy vagy az Atyával. Olyan egységre, amelyben szeretet, egyetértés és önzetlenség uralkodik. Olyan egységre, amely örömet és boldogságot szül. Kimondhatatlan a hálánk, Urunk, hogy részünk lehet benned és a te szeretetedben, amellyel vagy irántunk, amelyet meg sem érdemlünk! Tarts meg ebben az egységben, ne hagyd, hogy a bűn újra visszatartsítson minket a szeretetlen, önző világba, ahol csak széthúzás és az egymástól való eltávolodás vár ránk! Segíts nekünk, hogy azok közül, akik még rabjai a gonosznak, minél többet tudjunk kihalászni és megmenteni az életnek! Mert nélküled semmit sem tehetünk. Nélküled nem jutunk el az egységre. Amen.